

справ. К.: Юрінком Інтер, 2004. 528 с.

5. Кодекс адміністративного судочинства України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15>

REFERENCES:

1. Customs Code of Ukraine. (2012, March 13). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17> [in Ukrainian].
2. Pryimachenko, D.V. (2002). Evidence in proceedings on violations of customs regulations. Candidate's thesis. Kyiv: Akademiia derzhavnoi mytnoi sluzhby Ukrainy [in Ukrainian].
3. Code of Ukraine on Administrative Offenses. (1984. December 07). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10> [in Ukrainian].
4. Kolpakov, V. K. (2004). *Administrative-tort legal phenomenon. National Academy of Internal Affairs*. Kyiv: Yurinkom Inter [in Ukrainian].
5. Code of Administrative Procedure of Ukraine. (2005, July 06). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 14.12.2019

УДК 354.51

Романовська Оксана Іванівна,
аспірант Відкритого міжнародного університету
розвитку людини «Україна»
e-mail: romanovskaoxi@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0001-6314-2362>

**ПРИРОДА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ
ВИКОНАВЧОЇ СЛУЖБИ**

У статті проведено дослідження актуальних та дискусійних проблем сутності природи забезпечення діяльності органів державної виконавчої служби досліджує досить актуальні та дискусійні питання, що стосуються сутності адміністративно-правового забезпечення діяльності державної виконавчої служби України та формулює її основні особливості, які визначають постійну професійну діяльність суб'єктів державного управління; використання адміністративних засобів та методів; метою є створення належних умов для ефективного здійснення, захисту, захисту та відновлення прав і свобод громадян. З цією метою доведено, що діяльність суб'єктів державного управління їх посадових та службових осіб, громадських об'єднань, які за допомогою відповідних гарантій повинні створити належні умови для здійснення прав і свобод громадян, запобігати та перешкоджати їх порушення та відновлення їх у разі необхідності (для притягнення до відповідальності порушників). Визначення автора "безпека" формулюється з точки зору адміністративно-правової доктрини як діяльності суб'єктів державного управління, яка за допомогою відповідних гарантій повинна створити належні умови для здійснення прав і свобод громадян. Відповідно до тлумачення, доречно зазначити, що надані державою гарантії є статистичною складовою поняття "безпека", а належна діяльність суб'єктів державного управління є динамічною складовою явища "безпека". Під "правовим супроводом" слід розуміти діяльність суб'єктів державного управління їх посадових та службових осіб, громадських об'єднань, які за допомогою відповідних гарантій повинні створювати належні умови для здійснення прав і свобод громадян, запобігати та не допускати їх порушення та при необхідності їх відновлення (для притягнення до відповідальності порушників). Виправдана також категорія "адміністративно-правове забезпечення" - це безперервна професійна діяльність суб'єктів державного управління, яка здійснюється адміністративно-правовими засобами та методами, спрямованими на створення належних умов для ефективного здійснення, захист, захист та відновлення прав і свобод громадян.

Ключові слова: забезпечення, діяльність, органи державної виконавчої служби, суб'єкти, публічна адміністрація.

Romanovska O. THE NATURE OF ENSURING THE ACTIVITIES OF STATE EXECUTIVE SERVICE BODIES

In the given article the research of actual and debatable problems of the essence of the nature of providing activity of bodies of the state executive service investigates rather actual and debatable questions concerning essence of administrative and legal maintenance of activity of the state executive service of Ukraine. public administration; use of administrative means and methods; the aim is to create appropriate conditions for the effective exercise, protection, defense and restoration of the rights and freedoms of citizens. To this end, it is proved that the activities of public administration entities, their officials, public associations, which with the help of appropriate guarantees should create appropriate conditions for the exercise of rights and freedoms of citizens, prevent and prevent their violation and restore

them if necessary. (to bring violators to justice). The definition of the author "security" is formulated from the point of view of administrative and legal doctrine as the activity of subjects of public administration, which with the help of appropriate guarantees should create appropriate conditions for the exercise of rights and freedoms of citizens. According to the interpretation, it is appropriate to note that the guarantees provided by the state are a statistical component of the concept of "security", and the proper operation of public administration is a dynamic component of the phenomenon of "security". "Legal support" should be understood as the activities of public administration entities, their officials and public associations, which with the help of appropriate guarantees should create appropriate conditions for the exercise of rights and freedoms of citizens, prevent and prevent their violation and, if necessary, recovery (to bring violators to justice). The category "administrative and legal support" is also justified - it is a continuous professional activity of public administration entities, which is carried out by administrative and legal means and methods aimed at creating appropriate conditions for effective implementation, protection, protection and restoration of citizens' rights and freedoms.

Key words: support, activity, bodies of the state executive service, subjects, public administration.

Постановка проблеми. Процеси Євроінтеграції України до світової спільноти характеризуються удосконаленням правових відносин у різних сферах публічного адміністрування. Європейська та євроатлантична спільнота потребує від України системно вирішувати конституційні вимоги щодо розбудови незалежної, демократичної, соціальної і правової держави, а також вимагає сучасних підходів до якісної та ефективної організації публічної влади та публічного адміністрування.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Треба відзначити значний вплив на дослідження проблем адміністративно-правового забезпечення діяльності державної виконавчої служби зробили такі науковці як О.Андрійко, В. Авер'янов, О. Бандурка, А. Васильєв, І. Голосніченко, Є. Гришко, Є. Додін, Р. Калюжний, В.Колпаков, О. Кузьменко, П. Макушев, О. Петришин, В. Селєзньов, А. Селіванов, В. Стефанюк, О.Стрельченко, Ю. Шемшученко, С. Щербак, С. Дубенко, В. Козаков, В. Мельниченко, В. Ребкало, В. Шаповал та ін.

Метою статті є результат теоретичного моделювання правової категорії «діяльності органів виконавчої влади», які є суб'єктами публічної адміністрації.

Виклад основного матеріалу дослідження. В Україні, на сьогоднішній день, досить активно відбувається процес модернізації та реформування органів публічної адміністрації, складовою частиною якої являються органи державної виконавчої служби України. Саме тому, виникла необхідність у дослідженні адміністративно-правового забезпечення діяльності органів державної виконавчої служби.

Відповідно, з метою дослідження та вдосконалення адміністративно-правового забезпечення діяльності органів державної виконавчої служби, на наш погляд необхідно проаналізувати сутність таких правових категорій як: «правове забезпечення», «адміністративно-правове забезпечення», «діяльність публічної адміністрації» тощо.

Сформульоване трактування має стати основою для визначення категорії «правового забезпечення».

Вважаємо за доцільно дослідити трактування «правового забезпечення» з різних точок зору вітчизняних науковців, які мають досить неоднозначний характер.

У сучасній науковій літературі термін «правове забезпечення» широко застосовується, однак більшість науковців не наводять визначення цього поняття. Застосовуючи поняття «правового забезпечення» до різних галузевих досліджень, увага приділяється саме предмету дослідження, що знижує увагу до самого поняття. Словники та енциклопедії також не містять такого поняття [1].

Сучасні підходи до поняття «правового забезпечення» розкривають його як реалізацію, захист і охорону прав і свобод або як закріплення прав і свобод [2].

Так, А. Е. Олійник «правове забезпечення» сформулював через призму: а) створення сприятливих умов для реалізації громадянами свої прав; б) запобігання їх порушенню; в) відновлення порушених прав громадян [3].

Відзначимо, що дослідник дає досить широке трактування «правового забезпечення», який окрім «створення сприятливих умов» включає до сутності даного твердження «запобігання порушенню прав громадян».

А. А. Опалева до сутності поняття «правового забезпечення» включає лише охорону і захист порушених прав громадян [4].

Зазначене трактування, на наш погляд, досить звужене, так як не в повній мірі відображає увесь діапазон структурних елементів досліджуваної категорії.

К. Г. Волинка надає також досить звужене трактування «правового забезпечення» у який вона включає лише повагу, дотримання та гарантії прав і свобод людини [5].

На наш погляд, зазначений науковець у своєму трактуванні залишає поза увагою діяльність суб'єктів публічної адміністрації, котрі мають забезпечувати дотримання прав громадян, запобігати їх порушенню та, при потребі, відновлювати їх.

Із зазначених трактувань необхідно звернути увагу на односторонність визначення категорії «правового забезпечення» (як процесу і як стану).

Із представлених позицій різних науковців, на наш погляд, необхідно надати більш ґрунтовне та узагальнююче трактування дефініції «правового забезпечення» під яким необхідно розуміти діяльність суб'єктів

публічної адміністрації їх посадових та службових осіб, громадських об'єднань, які за допомогою відповідних гарантій мають створювати належні умови для реалізації прав та свобод громадян, запобігати та попереджувати їх порушення та відновлювати їх при потребі (притягувати порушників до юридичної відповідальності).

Необхідно дослідити природу феномену «адміністративно-правового забезпечення».

Н. П. Тиндик, досліджуючи «адміністративно-правове забезпечення», зосередила увагу лише на світовому та вітчизняному досвіді адміністративно-правового регулювання [6].

М. П. Запорожець, аналізуючи «адміністративно-правове забезпечення», зосередив свою увагу на внутрішньо-організаційній діяльності ... як предмету адміністративно-правового регулювання, окремих внутрішньо-організаційних відносинах ... та їх адміністративно-правове регулювання, адміністративній відповідальності в системі адміністративно-правових засобів забезпечення [7].

Наукові здобутки в галузі адміністративного права дають підставу стверджувати, що природа адміністративного права свідчить про неможливість розкриття поняття «адміністративно-правового забезпечення» без такої важливої ознаки, як діяльність державних органів у межах їх компетенції, спрямована на виконання основних функцій та поставлених завдань [8, 9].

І. О. Іерусалімова визначає «адміністративно-правове забезпечення» як регулювання за допомогою норм адміністративного права суспільних відносин, що виникають для та в процесі реалізації прав і свобод людини та громадянина, вплив на них за допомогою передбачених в законодавстві елементів [10].

Т. Г. Корж-Ікаєва трактує «адміністративно-правове забезпечення» як сукупність адміністративно-правових заходів і засобів, спрямованих на створення відповідних умов для ефективної реалізації, охорони, захисту й відновлення порушених прав і свобод [11].

О. В. Надьон визначає «адміністративно-правове забезпечення» як безперервна діяльність суб'єктів права у сфері державного управління зі створення правових умов закріплення, реалізації, гарантування, охорони та захисту прав і свобод осіб та їх груп [1].

У наведених працях увага науковців зосереджена на вирішенні проблеми, яка є предметом дослідження, що в цілому призвело до визначення її основних ознак. Також запропоновані визначення доводять своєрідність поняття «адміністративно-правового забезпечення» та його самостійність у юридичній термінології [1].

Для формулювання якісно сучасного поняття «адміністративно-правового забезпечення діяльності органів державної виконавчої служби» необхідно синтезувати поняття «адміністративно-правового забезпечення», «діяльність органів публічної адміністрації» та «державна виконавча служба», де необхідною умовою є розуміння особливостей об'єкта правового забезпечення – діяльність органів державної виконавчої служби як складової частини діяльності органів публічної адміністрації.

Перш ніж приступити до дослідження правової категорії «адміністративно-правового забезпечення діяльності органів державної виконавчої служби», на наш погляд, доцільно було б розглянути поняття «діяльність органів публічної адміністрації», невід'ємною частиною якої є «діяльність органів державної виконавчої влади». Саме тому, необхідно, перш за все, з'ясувати сутність поняття «публічної адміністрації», яка узагальнює у собі усі суб'єкти публічного адміністрування, в тому числі й державну виконавчу службу.

На жаль, поняття «публічна адміністрація» законодавцем на сьогодні не визначено, проте ст. 3 КАСУ визначає категорію «публічної служби» у вигляді діяльності на державних політичних посадах, професійна діяльність суддів, прокурорів, військова служба, альтернативна (невійськова) служба, дипломатична служба, інша державна служба, а також служба в органах державної влади Автономної Республіки Крим, і в «органах місцевого самоврядування» [12].

У словнику термінів і понять з державного управління визначено, що публічна адміністрація – це сукупність державних і недержавних суб'єктів публічної влади, ключовими структурними елементами якої є а) органи виконавчої влади; б) виконавчі органи місцевого самоврядування [13].

В. Б. Авер'янов під терміном «публічна адміністрація» пропонує розуміти сукупність органів виконавчої влади та органів виконавчого самоврядування, підпорядкованих політичній владі, які забезпечують виконання закону та здійснюють інші публічно-управлінські функції [14].

О. Г. Стрельченко визначає «публічну адміністрацію» як функціонально-організаційну сукупність суб'єктів адміністрування, наділених владними повноваженнями щодо реалізації публічних інтересів [15].

У запропонованих визначеннях науковців-адміністративістів ми бачимо, що досліджувана категорія визначається як величезна сукупність органів, а саме: органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, які здійснюють публічне адміністрування у суспільстві.

Як ми бачимо, що зазначена категорія на сьогоднішній день уже не визнана науковою новизною у правовій науці, лише визнано те, що вона є основоположною категорією для адміністративно-правових наук і саме адміністративне право забезпечує реалізацію функцій усієї публічної адміністрації. Як бачимо її характеризують за допомогою різноманітних розширених підходів [15].

Щоб визначити місце органів державної виконавчої служби у системі публічної адміністрації необхідно відзначити те, що до системи органів виконавчої влади входять: Кабінет Міністрів України як вищий орган у системі органів виконавчої влади; міністерства, державні служби, інспекції, агентства, центральні органи зі спеціальним статусом як центральні органи виконавчої влади; місцеві державні адміністрації як місцеві органи державної виконавчої влади. Як бачимо із класифікації суб'єктів публічної адміністрації органи державної виконавчої служби належать до системи центральних органів виконавчої влади.

Щоб зрозуміти сутність категорії «діяльності органів державної виконавчої влади» необхідно проаналізувати поняття «діяльності публічної адміністрації».

Необхідно відзначити, що мета діяльності публічної адміністрації це є служіння інтересам суспільства та забезпечення інтересів безпосередньо держави. Саме аналогічна мета діяльності буде у підпорядкованих їй суб'єктів публічної адміністрації у сфері діяльності державної виконавчої служби.

Відповідно під діяльністю публічної адміністрації, на наш погляд, необхідно розуміти безперервне, професійне виконання владних повноважень та реалізацію інших функцій адміністрування органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування, з метою задоволення публічних інтересів.

З метою дослідження адміністративно-правової діяльності органів державної виконавчої служби необхідно відзначити те, що саме діяльність органів державної виконавчої влади є похідною категорією стосовно діяльності публічної адміністрації. А тому ці категорії, на наш погляд, доцільно визначити як родо-видові категорії, де родовою є діяльністю публічної адміністрації, а її видовою категорією є діяльність органів державної виконавчої служби.

Необхідно відзначити, що дана категорія не визначена як на законодавчому так і на науковому рівні.

Саме тому назріла необхідність у дослідженні такої категорії як «діяльність органів державної виконавчої служби».

Висновки. Під «діяльністю органів державної виконавчої служби» слід розуміти примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб) та забезпечення своєчасного, повного і неупередженого виконання рішень у порядку, встановленому законодавством, з метою задоволення публічних інтересів. Ознаками якої є: примусове виконання судових рішень і рішень інших органів (посадових осіб); забезпечення своєчасного, повного і неупередженого виконання рішень у порядку, встановленому законодавством; мета діяльності органів державної виконавчої служби полягає у задоволенні публічних інтересів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Надьон О. В. Адміністративно-правове забезпечення фінансової безпеки банків: поняття та необхідні ознаки. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*, 2016. Серія ПРАВО. Випуск 39. Том 2. с. 17.

2. Костюченко О. Є. Визначення поняття «правове забезпечення». *Науковий вісник Національного університету державної податкової служби України*. 2015. № 1 (68). С. 14.

3. Олейник А. Е. Совершенствование деятельности милиции по обеспечению конституционных прав неприкосновенности личности, жилища советских граждан и охраны их личной жизни: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук. К., 1986. С. 16.

4. Опалева А. А. Конституционное право неприкосновенности личности и его обеспечение в деятельности органов внутренних дел: автореф. дисс. ... канд. юрид. наук. М., 1986. с. 18.

5. Волинка К. Г. Механізм забезпечення прав і свобод особи: питання теорії і практики: автореф. дис. ... канд. юрид. наук / К. Г. Волинка. К., 2000. С. 5.

6. Тиндик Н. П. Адміністративно-правове забезпечення правоохоронними органами імміграційного процесу в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук : спец. 12.00.07. Ірпінь, 2004. С. 7.

7. Запорожець М. П. Адміністративно-правове забезпечення діяльності місцевих загальних судів України: дис. ... наук. ступеня канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2004. С. 8.

8. Стрельченко О.Г. Публічне адміністрування у сфері обігу лікарських засобів. дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.07. Державний університет внутрішніх справ. Дніпро, 2019. С. 196.

9. Стрельченко О.Г. Доктринальна характеристика забезпечення діяльності органів державної виконавчої служби України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія «Право». № 61. 2020 р. С. 40-44.

10. Ієрусалімова І. О. Механізм адміністративно-правового забезпечення прав і свобод людини та громадянина: дис. ... наук. ступеня канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2006. С. 83.

11. Корж-Ікаєва Т. Г. Адміністративно-правове забезпечення прав і свобод неповнолітніх: дис.... кандидата юрид. наук : 12.00.07. К., 2008. С. 45.

12. Особливості стратегічного планування та цільового програмування в оборонній сфері України. *Право і Безпека*. 2017. № 2. С. 54. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2017_2_12

13. Малиновський В. Я. Словник термінів і понять з державного управління. К. : Центр сприяння інституційному розвитку державної служби, 2005. С.168–169.

14. Авер'янов В. Б. Реформування українського адміністративного права: ґрунтовний привід для теоретичної дискусії. *Право України*. 2003. № 5. С. 117.

15. Стрельченко О. Г. Регулювання сфери обігу лікарських засобів: адміністративно-правове дослідження: монографія. Київ : Видавничий центр «Кафедра», 2019. С. 196.

REFERENCES:

1. Nadon, O. V. (2016). Administrative and legal support of financial security of banks: concepts and necessary features. *Naukovj visnyk Uzhgorodskogo nacionalnogo universytetu*, 39, 17 [in Ukrainian].

2. Kostyuchenko, O. Ye. (2015). Definition of "legal support". *Naukovyj visnyk Nacionalnogo universytetu derzhavnoyi podatkovoyi sluzhby Ukrainy*, 1 (68), 14 [in Ukrainian].

3. Oleinik, A. E. (1986). *Improving the activities of the police to ensure the constitutional rights of the inviolability*

of the person, the home of Soviet citizens and the protection of their private life. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv [in Russian].

4. Opaleva, A. A. (1986). *Constitutional law of the inviolability of the person and its provision in the activities of the internal affairs bodies*. Extended abstract of candidate's thesis. Moskva [in Russian].

5. Volynka, K. H. (2000). *Mechanism of securing the rights and freedoms of the individual: nutrition theory and practice*. Extended abstract of candidate's thesis. Kyiv [in Ukrainian].

6. Tyndyk, N. P. (2004). *Administrative and legal protection by law enforcement agencies of the process in Ukraine*. Extended abstract of candidate's thesis. Irpin [in Ukrainian].

7. Zaporozhets, M. P. (2004). *Administrative and legal protection of the activity of the local courts of Ukraine*. Candidate's thesis. Kharkiv [in Ukrainian].

8. Strelchenko, O. H. (2019). *Public administration in the field of drug circulation*. Doctor's thesis. Dnipro: Derzhavnyi universytet vnutrishnikh sprav [in Ukrainian].

9. Strelchenko, O. H. (2020). Doctrinal characteristics of ensuring the activities of the state executive service of Ukraine. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu. Seriya «Pravo»*, 61, 40-44 [in Ukrainian].

10. Ierusalimova, I. O. (2006). *The mechanism of administrative and legal support of human and civil rights and freedoms*. Candidate's thesis. Kyiv [in Ukrainian].

11. Korzh-Ikaieva, T. H. (2008). *Administrative and legal support of the rights and freedoms of minors*. Candidate's thesis. Kyiv [in Ukrainian].

12. Features of strategic planning and targeted programming in the defense sector of Ukraine. (2017). *Pravo i Bezpeka*, 2, 54. Retrieved from: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2017_2_12 [in Ukrainian].

13. Malynovskyi, V. Ya. (2005). *Dictionary of terms and concepts of public administration*. K. : Tsentr spriyannia instytutsiinomu rozvytku derzhavnoi sluzhby [in Ukrainian].

14. Averianov, V. B. (2003). Reforming Ukrainian administrative law: a good reason for theoretical discussion. *Pravo Ukrainy*, 5, 117 [in Ukrainian].

15. Strelchenko, O. H. (2019). *Regulation of the sphere of circulation of drugs: administrative and legal research: a monograph*. Kyiv: Vydavnychi tsestr «Kafedra» [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 14.12.2019

УДК 342.97

Шевченко Оксана Олександрівна,
ад'юнкт відділу організації освітньо-наукової підготовки
Харківського національного університету внутрішніх справ
e-mail: Ksu4445@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0002-9352-9354>

ПОНЯТТЯ ДИСЦИПЛІНАРНОГО ПРОВАДЖЕННЯ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ ТА ВИДИ ДИСЦИПЛІНАРНИХ ПРОВАДЖЕНЬ

В статті на підставі аналізу позицій вчених-адміністративістів надано власне розуміння дисциплінарного провадження в органах Національної поліції, а також враховуючи норми діючого законодавства виокремлено види дисциплінарного провадження, яке застосовується до працівників органів Національної поліції.

З метою визначення поняття дисциплінарного провадження в органах Національної поліції здійснено звернення не тільки до наукового доробку вчених, які обґрунтовують авторський підхід щодо цього поняття, але й до досліджень ширшого змісту, а саме – присвячених адміністративним провадженням.

Під дисциплінарним провадженням в органах Національної поліції запропоновано розуміти адміністративно-юрисдикційну діяльність уповноважених суб'єктів щодо вирішення питання про дисциплінарну відповідальність працівників органів Національної поліції за вчинений дисциплінарний проступок, а також застосування заходів заохочення за успішне виконання обов'язків поліцейським, а також за інші заслуги перед державою та суспільством.

Доведено, що дисциплінарна відповідальність і заохочення поліцейських, мають розглядатись як дві взаємопов'язані і взаємодоповнюючі сторони відносин щодо застосування дисциплінарних проваджень в органах Національної поліції. Такий підхід ґрунтується, насамперед, на специфіці предмета дисциплінарних відносин, підстав щодо їх виникнення, суб'єктній складовій, які здебільшого є спільними. Різниця проявляється у самих підставах застосування відповідних заходів та сутності самих заходів – негативних (у разі відповідальності) і позитивних (у випадку заохочення).

Ключові слова: дисциплінарна відповідальність, заохочення, провадження, дисциплінарне провадження, поліцейський, органи Національної поліції.

Shevchenko O.O. THE CONCEPT OF DISCIPLINARY PROCEEDINGS IN THE BODIES OF THE NATIONAL POLICE AND TYPES OF DISCIPLINARY PROCEEDINGS

Based on the analysis of the positions of administrative scientists, the article provides their own understanding of disciplinary proceedings in the National Police, and also taking into account the current legislation, the types of disciplinary proceedings applied